

Carrer Portal Nou, 7 - GIRONA
Tel. 972 22 50 44
www.cinematruffaut.com
a.e: info@cinematruffaut.com

MEMBRE DE LA XARXA

COLD WAR

Zimna wojna
Polònia, 2018

Direcció: Pawel Pawlikowski

Guió: Pawel Pawlikowski,
Janusz Glowacki

Intèrprets: Joanna Kulig, Tomasz Kot,
Agata Kulesza, Borys Szyk

Durada: 88 min

Gènere: Drama

Idiomes: Polonès i francès

Data d'estrena: 21/12/18

Les tràgiques guerres de la passió amorosa

En un moment en què el blanc i negre en el cinema sembla que es converteix de nou en una valorada decisió artística, apareix *Cold War* (2018) del director polonès Pawel Pawlikowski. Una joia delicada que ha guanyat el premi a la millor pel·lícula, el millor director, el millor guió i la millor actriu protagonista dels Premis del Cinema Europeu. D'una manera similar a la seva anterior pel·lícula, *Ida* (2013), *Cold War* està filmada amb la precisió d'algú que sap entendre a la perfecció quins components cinematogràfics, artístics i expressius són els adequats per explicar-nos una història ambientada en la guerra freda de finals dels anys quaranta. Rodada amb un format 1:1,33, la pel·lícula ens presenta, a través d'uns marcats marges cinematogràfics i el recurs narratiu de l'el·lipsi, la història de Wiktor i Zula –el primer, músic, i la segona, cantant i ballarina– i el seu amor entre la Polònia comunista, Iugoslàvia, Berlín i París. L'espectador viurà amb ells tot el procés d'atracció, passió, desgast, exili i reunió d'una relació amorosa que es va transformant en el transcurs de dues dècades de vivències internes i polítiques.

Les situacions tant personals com polítiques dels personatges es van conjugant al compàs latent de dos caràcters i dues maneres d'entendre i viure la música. Per una banda, l'elegància d'un Tomasz Kot que ens vesteix un Wiktor temperat a la recerca de les músiques populars de tot un país, unes músiques que seran apropiades pel govern comunista i estaran al servei de la propaganda oficial. Per l'altra, la llibertat de Zula, interpretada per una meravellosa Joanna Kulig que il·lumina la pantalla com si fos un far i ens recorda, amb els seus gestos i actituds, una barreja d'una jove Jeanne Moreau i Monica Vitti. Un exemple clar de com la música marca el caràcter dels personatges és la hipnòtica escena en què Zula comença a ballar en un club parisenc al ritme de la cançó *Rock Around the Clock* de Bill Haley & His Comets. Veiem i escoltem així des de la música popular que acaba a les ordres del règim fins a l'alliberació d'un jazz que sonava al París dels anys cinquanta i que va significar un canvi de paradigma en la cultura popular del moment. *Cold War* ens mostra que la passió amorosa també crea

guerres internes. Unes guerres que Pawlikowski decideix no dibuixar explícites sinó, únicament, amb guerres insinuades. N'és un exemple el moment en què Zula decideix no aparèixer a la trobada, al mur de Berlín, amb el seu amant per aconseguir la llibertat somiada, i també, el moment en què Wiktor decideix entrar a Iugoslàvia i l'espectador intueix, sense que se'ns hagi mostrat, que el personatge ha patit les tortures del KGB. També ho és el final, tràgicament bell, en què unes ruïnes d'una església es converteixen en el testimoni d'un fet elemental: la dolorosa intensitat d'un amor que és sempre un símbol d'eternitat i resistència.

Anna Bayó

Col·lectiu de crítics de cinema de Girona